

AZ AGOSTYÁNI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESZOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2013. 02. 17 - XXIII. ÉVF. 1. SZ.

Szükség van újrakezdésre

Rövid és hosszabb távú célok nélkül csakugyan nem tudunk emberhez mérhető életet élni. Milyen célokról van szó? A világ – az a világ, amelyik nem vesz tudomást Istenről – olyan célokat kínál, melyek egy időre talán kielégítik az embert, hosszabb távon azonban semmit sem jelentenek. Gondoljunk csak emberi kapcsolatokra. Sokszor előfordul, hogy egy párkapcsolat kiüresedik, mert a világ

által diktált tetszetős, egyszerű módon építették fel, amely a szerelem, a szépség, a gazdagság, a boldogság felszínes módját kínálta csak. A kiüresedés hamar megtörténik, legtöbbször a megsokkálással együtt jár. S ahelyett, hogy megkeresnék a mélyebb összetartozás lehetőségét tovább állnak, és újra ugyanabba a felszínes kapcsolatba vetik bele magukat, ahonnan éppen menekülnek. A cél tehát, hogy boldogok legyünk, de hogy hol keressük a boldogságot, arra a világ csak felszínes, hazug válaszokat ad.

Mi keresztények is emberek vagyunk, sőt a világ vesz körül minket! A mi célunk is az, hogy megtaláljuk a boldogságot. A keresés módjában azonban gyökeres különbséget találunk. Az Egyház ahelyett, hogy mindenféle módszerekkel ámtana minket, szüntelenül Krisztusra mutat, aki megnyitotta számunkra az örök élet lehetőségét, aki

minket a tékozló fiúhoz hasonlít, és arra buzdít: „tartsatok bűnbánatot!” Ez alól senki nem vonhatja ki magát, senki sem mondhatja hátradőlve, hogy bűntelen. Aki nem vallja be magának, hogy - akár még a templomban is - csak a felszínes dolgokra figyel és nem a lényegre, az Krisztushoz sem fog megtérni, és az élete is célt téveszt. A keresztények boldogsága örök boldogság. Ez nincs relá-

cióban azzal, hogy ki milyen ruhába jön a misére, kinek mennyi a havi jövedelme, ki mennyire okos. A keresztény család nem akkor szép, ha mindenkinek három diplomája, és félmillió jövedelme van, hanem ha képesek együtt örülni és képesek úgy berendezni az életüket, hogy ott a gyengébbek is megbecsülve, szeretve érezzék magukat.

A végcél tehát az örök boldogság, természetünk azonban rosszra hajló. I. János Pál pápa írja: többször megrendeztem már

gőgösségem temetését, mégis újra és újra alattomosabban tért vissza. Az embernek valóban be kell vallania, hogy örök megtérő bűnös. Ma talán divatos tagadni a bűn meglétét. Szébb lenne csupán az erényekről, csak Isten szeretetéről beszélni a bűnbánatról azonban hallgatni. Téves önámítás lenne csak, ami nem több mint a világ felszínes ajánlata a boldogság megszerzésére. Jézus szavai nem elavultak,

hanem igazabban hatolnak a lélek mélyére, mint valaha: „Ha nem tartotok bűnbánatot, éppúgy elvesztek ti is mindnyájan.” Megtévesztő a megkülönböztetés: nincs bűnös és bűntelen, csak a boldogságot kereső, csak az igazi Istent kereső ember.

A nagybőjt az újrakezdés kapuja. Ez alatt a hat hét alatt bőven akad rá lehetőség, hogy végre egy kicsit magunkba szálljunk, megvizsgáljuk életünket, és rátaláljunk azokra az alattomos hályogokra, melyek eltakarják a valódi célt előttünk. Nem kell azonban megrettennünk rossz indulataink, megalkuvásaink, hazugságaink, gőgösségünk láttán. Isten megbocsát, és miután bevallottuk bűneinket a gyónásban, újra képesek leszünk befogadni az ő ajándékait. Eláraszt ingyenes kegyelmével, melyekkel segít minket, hogy megértsük, átérezzük húsvét szent titkait, és annak életre szóló csodáját.

Gábor atya

Zarándoklat Rómába

Április 26-30. között 5 napos zarándoklatot szervezünk Rómába.

1. nap: Indulás 6:00 órakor Tatáról. Utazás rövid pihenőkkel Szlovénián keresztül. Szentmise Aquileiában, egy ősi XI. században épült, román stílusú katedrálisban, majd a katedrális megtekintése. Szállás Lido di Jesolo környékén. Első este vacsora nem lesz!.

2. nap: Reggeli után indulás Rómába. Érkezés az örök városba a délutáni órákban. Az ókori Róma megtekintése: Capitolium, Forum Romanum, Colosseum, Traianus fóruma. Szállás Rómában, környékű mentén. (2 éjszaka)

3. nap: Délelőtti látogatás a Vatikánban: Szent Péter bazilika és a tér látnivalói. Délután a zarándok-bazilikák megtekintése: Lateráni bazilika, itt szentmise, Piazza Navona, Trevi-kút, Szent Lépcső, Santa Maria Maggiore bazilika.

4. nap: Reggeli után szentmise a falakon kívüli Szent Pál bazilikában, ezzel búcsúzunk Rómától. Városnézés Orvietóban. Szállás Lido di Jesolo környékén.

5. nap: Reggeli után utazás hazafelé. Utazás haza rövid pihenőkkel Szlovénián keresztül. Érkezés Tatára az esti órákban. Elhelyezés: 2-3 ágyas egyszerű, zuhanyzós szállodai szobákban. Ellátás: Kontinentális reggeli, 3 vacsora. Részvételi díj: 290 €/fő Belépők és római közlekedési költség: kb. 60 €/fő

Imádság Nagyböjtre

Urunk, Jézus Krisztus,
föltámadásod ünnepéig
a nagyböjti időszakban élünk.
Arra szólít minket ez az idő,
hogy megtérjünk és megújuljunk
keresztény életünkben,
hogy többet imádkozzunk,
és odaadóbban gyakoroljuk
a testvéri szeretet
nagyszerű tetteit.

Ezért kérünk Téged:

Segíts minket,
hogy minden, amit teszünk,
Veled kezdődjék el
és Veled végződjen.

Erősíts minket jó szándékunkban,
hogy a nagyböjti gyakorlatok által
mindennap
egyre jobbak legyünk. Amen.

A Krisztus-hívők egységéért

Ahogy országszerte, egyházközséginkben is 2013. január 20. és 27. között rendeztük meg a Krisztus-hívők egységéért tartott ökumenikus imahetet. Ennek nyitányaként, január 20-án, vasárnap Dr. Márkus Mihály református lelkipásztor tartott istentiszteletet a Kapucinus templomban. Hétfőn Gábor atya az Evangélikus Kistemplomban elmélkedett az Oltárszentségről, Lukács evangéliumának 22. szakasza alapján. Agostyánban kedden került sor este 18 órakor az ünnepi istentiszteletre, melyet Dr. Szabó Előd református lelkipásztor vezetett. Az egy héten át tartó programsorozat keretében Smudla Tamás atya csütörtökön a Református Gyülekezeti Teremben prédikált, míg Franko Mátyás evangélikus lelkipásztor pénteken a Tóvárosi Református Imaházban. A tatai Római Katolikus, Református és Evangélikus Egyházközségek ökumenikus imahetét 27-én Márkus Gábor református lelkipásztor Istentisztelete zárta ökumenikus Őrvacsorával. A hívek minden alkalommal szép számmal vettek részt az imádságokon.

Nagyböjti zarándoklat

Március 8-án zarándoklatot szervezünk a Pozsonytól északra fekvő Máriavölgybe (Marianka), a Nagy Lajos király alapította csodás pálos rendi kolostorba. Buszunk 6:00 órakor indul Tatáról. Az egész napos program keretében kereszttutát járunk a szabadtéri kálvárián és ünnepi, hálaadó szentmisét mutatunk be. Utunk során megtekintjük Dévény festői várát. Késő délután indulunk vissza Tatára. Érkezés az esti órákban várható. Jelentkezni a plébánián lehet. A részvétel díja 26 €/fő.

A doni hősökre emlékeztünk

Hetven éve, 1943. január 12-én kezdődött a második világháborúban a szovjet Vörös Hadsereg támadása a Don-kanyarban, ahol napok alatt szinte teljesen megsemmisült a kétszáz ezres 2. magyar hadsereg. Ez volt a magyar hadtörténet legnagyobb veresége. A tatai megemlékezésen József atya hangsúlyozta, hogy nem az oda kivezényelt katonák indították a háborút, békét sem tudtak kötni, állampolgári kötelességüknek maradéktalanul eleget téve, halálukig védtek hazájukat, hazájuknak tett esküjüket. Embertől ennél több nem várható, ezért méltók arra, hogy hősként emlékezzünk rájuk. A Kapucinus templomban a doni katasztrófában elhunyt áldozatokért Gábor atya a szerda esti szentmise áldozatát ajánlotta fel. A szentmisén szép számban vettek részt a Vitézi Rend tagjai is.

Hitéleti statisztikák 2012.

Agostyán:	Keresztelő	2
	Elsőáldozás	2
	Temetés	5
Kapucinus templom:	Házasság	37
	Keresztelő	76 /felnőttekkel/
	Elsőáldozás	78 /felnőttekkel/
	Bérmálkozás	41 /felnőttekkel/
	Temetés	133
Vértetolna:	Keresztelő	7
	Házasság	1
	Temetés	6

Esőben

Lámpafény zuhan
ezernyi cseppben: csobban
csorog az ágon

Dér

A gyermekláncfű
nyakán a csipkegallér
bizony, hófehér

Botos Ferenc

Hagyományok, népi szokások - Farsang

Január és február a vidám mókázás időszaka. A farsang vízkeresztől (január 6.) hamvazószerdáig tart. A keresztény naptárban nem kötődik hozzá jelentős vallási ünnep, inkább néphagyományokra épül. Egyes adatok szerint a farsang elnevezése és a vele járó szokások a középkori Németországból erednek, mások szerint olaszországi gyökerei vannak.

A középkorban a böjti fegyelem nagyon szigorú volt, ezért szokásba jött az ezt megelőző időt lakmározással, mulatozással tölteni. A farsangi mulatságok egyre jobban terjedtek a világban, kiegészültek nagy felvonulásokkal, álarcos bálokkal. A farsang a tavaszvárás örömnepét is jelképezi. Közel a tél végéhez az emberek már nagyon várták a tavasz közeledtét, ezért jelmezekkel, maszkokkal próbálták elijeszteni a telet. Ezen kívül úgy gondolták, hogy ha sokat esznek és isznak ebben az időszakban, akkor a természet is kedvet kap hozzá, és sok termést hoz az évben.

A farsangi időszak nevezetes napjai: a farsang kezdete, Vízkereszt napja, másképp a Három Királyok napja, a Vízkereszt utáni első hétfő, „regölőhétfő”, de a legtöbb szokás és hiedelem az utolsó napokhoz, farsangvasárnaphoz, farsanghétfőhöz és húshagyókeddhez kötődnek. Ezt a három napot „farsang farkának” is nevezik. „Felkötjük a farsang farkát” mondták régen az idősebb emberek, ha farsang idején szórakozni mentek.

A farsangi időszak alatt, jelmezbe öltözött gyerekek, fiatalember, néha tanítók jártak házról házra a faluban. Ahol beengedték őket, ott verses, énekes köszöntöket

mondtak, majd a házigazdától ajándékokat kaptak: pénzt, tojást vagy szalonnat. Nagyobb falvakra jellemző volt a farsangi felvonulás vagy falujáró menet. A résztvevők emberi vagy állati jelmezekbe öltözködve haladtak végig a településen, miközben egy dramatikus játékot is előadtak. A farsang a párvalasztás időszaka volt és egyben fontos „esküvői szezon”, mivel a húsvéti böjt időszakában már tilos volt esküvőt tartani. A falvakban a legények szervezték a bálokat. A bál szezon és táncmulatság lényege az eljegyzés volt. A lányok, rokonaik közvetítésével, bokrétát adtak a kiszemelt legényeknek.

A farsangvasárnap a „farsang farkának” első napja. Más elnevezései: csonthagyóvasárnap, sonkahagyóvasárnap, piroskavasárnap (piroska nevű kalács után), vővasárnap (ifjú férj a lány családjának kontójára mulatott), vajhagyóvasárnap (görög katolikusoknál). Sok helyen ezen a napon a legények nyilvánosan kitűzték kalapjukra a kiválasztott lányok bokrétáját.

Hétfő a farsang farkának középső napja. Más elnevezései: húshagyó hétfő, böjtelő hétfő. Gyakran ezen a napon tartották az „asszonyfarsangot”. Ezen a napon a nők korlátlanul ihattak, zeneszó mellett nótáztak, férfi módra mulattak. Ezután húsvétig már tilos volt az esküvő, a tánc és a vigadalom.

A húshagyó kedd, a farsang utolsó napja. Húshagyási kedd, farsangkedd, madzaghagyókedd (a madzagon lógó ételek elfogyására utalt) néven is ismert. Húshagyókedden tartották a pártában maradt lányok kicsúfolását, az ún. „tuskóhúzást” vagy „tuskózást”. A legények tréfás lakodalmi menetet mutattak be; a menet végén vénleányoknak öltözve, kötélnél vagy láncnál fogva egy fatuskót húztak a pártában maradt leány kapujához és csúfos dalokat énekeltek. Egy másik húshagyókeddi szokás a farsangtemetés volt, szintén tréfás felvonulás, amikor szalmabábut vagy koporsót égettek tréfás siratás közben, így jelképesen lezárták a farsangot és a telet.

Magyarországon az egyik legjellegzetesebb farsangi mulatság a mohácsi „busójárás”. Húshagyó-kedd előtt hat nappal kezdődik, legjellegzetesebb figurái a „busó növendékek”, fiatalok, akik maskarába öltözve járják a várost, riogatják az embereket, barátságosan meghúzgálják a lányokat, asszonyok haját, lisztet szórnak rájuk. A legnagyobb mulatság farsangvasárnap van. A „músor” fő elemei: a partraszállás, melynek során a túlparti „Szigetből” a busók áteveznek ladikokon, jelmezes busó felvonulás, télbúcsúztató koporsó vízre bocsátása. Sötétedéskor az egybegyűlteket elégetik a telet máglyagyújtással és körtáncokat járnak. 2009 szeptemberében az UNESCO felvette a mohácsi busójárást a szellemi örökségek listájára.

Pintér Eleonóra

Felhasznált irodalom:

<http://hu.wikipedia.org/wiki/Farsang>
<http://www.operencia.com/gyermekoldalak/magyar-hagyomanyok/a-farsang/a-farsang>
<http://www.utisugo.hu/hirek/farsangi-hagyomanyok-nepszokasok-94030.html>
<http://eletfasespizsientgyorgy.blogspot.hu/2011/02/farsangi-szokasok-es-hagyomanyok.html>

„Térjete meg, és higgyetek az evangéliumban!”

Ezt a mondatot akár mindennapi jeligenként is választhatnánk különösen az idei Nagyböjten. A mindennapi megtérés és bűnbánat kiemelt szerepet kap a Húsvét előtti negyven napban. Érdemes lenne az idei nagyböjti időszakban a hitet is előtérbe helyezni, hiszen a Hit évének célja, hogy saját hitünket megerősítsük és hitvalló emberként másokat is a hit útjára vezessünk.

A címben szereplő mondat Jézustól hangzik el, amikor Keresztelő János elfogása után elkezdte az evangéliumot hirdetni. Majd a Galileai-tó partján meghívja emberhalászoknak Simont és testvérét Andrást, illetve Jakabot, Zebedeus fiát és testvérét Jánost. Az evangélium beszámol

még Máté meghívásáról is, aki a vámszedő asztal mellől áll fel és lesz Jézus követője. Minden esetben az Úr Jézus kezdeményez, Ő az, aki megszólít. A megszólítottak egyszerű halászbemberek, de van közöttük megvetett, bűnös vámos is. Jézus nem személyválogató. A bűnösökhöz jött. Ezt az érzést kell még jobban megélnünk. Így érezhetjük meg igazán bűnös voltunkat, és így értékelhetjük igazán Jézus Krisztus megváltó kereszthalálát. Ezáltal értünk meg egyre többet a Kereszt titkából. Mindannyiunk életében voltak, vannak kisebb-nagyobb megtérések. Olyan események, amelyek talán megrendítették, ill. megerősítették Istenbe vetett hitünket, vagy éppen egy esemény által megérezhet-

tük Isten szerető gondviselését. Ezekre az eseményekre, ha visszaemlékezünk, akkor sokkal könnyebbé válik a mindennapi megtérés. Életünk fordulatai valószínűleg nem olyan szembetűnőek, mint Pál apostolé volt. De hatása lehet hasonló nagyságú. Isten előtt semmi sem lehetetlen!

Így a Hit évének további részében a szenteket is állítsuk magunk elé! Elsősorban gondoljunk a Boldogságos Szűz Máriára, aki hitt annak beteljesedésében, amit az Úr mondott neki. Majd az apostolok példája és hite, illetve minden megtérő szent (pl.: Szent Ágoston) legyen lelki példaképünk és közbenjárónk, hogy hitünkben megerősödve járjuk az üdvösség útját!

Magyaros László

„Az Istennel való közösség az öröm forrása”

Interjú dr. Csernai Balázs atyával

Dr. Csernai Balázs Tatabányán született, Veszprémben nevelkedett. 1998-ban végzett a Padányi Bíró Márton Római Katolikus Gimnáziumban. Az érettségi megszerzése után felvételt nyert a Veszprémi Boldog Gizella Szemináriumba. Hogyan döntött a papi hivatás mellett?

Azt hiszem, ez sokkal hosszabb történet, mint amire vissza tudok emlékezni. Gábor atya említette, hogy ez a környék „pap-termő vidék”, és a családom egyik ága a 18. század óta Tatán élt. Lehet, hogy ennek is köze van a hivatásomhoz, még akkor is, ha erre nem emlékszem. A hivatásomat elsősorban – amint a szóban is benne van – Isten hívása határozta meg. Meghallottam azt, hogy a papi pályára hív. Azonban csak jó pár év hezitálás után – amik a gimnazista évek voltak, így azért nem volt olyan látványos – döbbsenem rá arra, hogy Istennel lenni az öröm forrása, és ha ő engem papnak hív, akkor ez a személyes javamat is szolgálja, nemcsak az övét. Döntöttem, a pályára léptem, azóta is gyakorlom, és nagyon érdekes tapasztalat, hogy azóta tudom, hogy minden nehézség ellenére a helyemen vagyok.

Családja hogyan fogadta döntését? Mostanában problémaként, pontosabban mintha szegényérzettel tekintenének a szülők erre a hivatásra?

Amikor ezt először mondtam szüleimnek, azt láttam, hogy ők akkor indultak el azon a küzdelmes, vívódásokkal teli úton, amelyet én is végigjártam, amíg végül ki tudtam mondani, hogy ebbe az irányba fogok továbbmenni. Nekik is ezen a küzdelmen kellett végigmenniük. Először próbálták meggyőzni arról, hogy legalább tanuljak valami „épkezláb” dolgot is, de néhány év alatt kifejezetten megbarátkoztak a gondolattal. Miután ők is megharcolták a maguk küzdelmeit, onnantól kezdve teljesen elfogadták döntésemet és nagyon örülnek neki.

Teológiai tanulmányait tehát Veszprémben kezdte, kiváló eredményei miatt előljárói Passaubába küldték, majd a bajor fővárosban, Münchenben doktorált. Mivel foglalkozik, mi a szakterülete?

Mielőtt a szakterületemre térnék, szeretném megosztani a legfontosabb külföldi tapasztalatomat. Németországi éveimben megtanultam messzebből, egy bizonyos távolságból szemlélni a dolgokat, így látom, hogy nem az a világ vagy az egyház, amit mi látunk belőle. Mert az ember hajlamos arra, hogy az életnek azt a kis szeletét, amit lát, gondolja mindennek. Bár Németország ugyanahhoz a kultúrkörhöz tartozik, mint hazánk, ahhoz elég messze van, hogy lássam: egészen más nehézségekkel küszködnek, egészen más erősségeik vannak, és vannak olyan dolgok, amiben mi vagyunk erősebbek, ők pedig küzdenek vele, és természetesen fordítva is. Jó látni, hogy a mi problémáink csupán a mi problémáink és nem a világegyház problémái. Ami pedig konkrét tanulmányaimat illeti, főképpen a Szentírással, ezen belül az Újszövetséggel foglalkoztam. Kutatásaim folyamán az a kérdés vezetett, hogy az első keresztények miért voltak olyan „sikeresek” vagy vonzóak, mint amilyenek mi nagyon sokszor nem vagyunk. Az Apostolok Cselekedeteiben olvassuk azt, hogy Péter apostol kiállt, elmondott egy prédikációt és

háromezer ember megtért (vö. ApCsel 2,41). Mi pedig elmondunk háromezer prédikációt, és ha egy ember megtér, akkor azt hatalmas sikerként könyveljük el. Mintha az arányok nem stimmelnének. Azt kerestem tehát, hogy mi lehetett ezeknek az első keresztényeknek a „titka”. Az Apostolok Cselekedeteiben azt találtam, hogy nincs semmilyen rejtett válasz, vagy csodamódszer. Sikerük egyetlen egy „titka”, vonzerejük egyetlen kulcsa maga a feltámadt Jézus Krisztus volt. Persze ez nem titok, hiszen állandóan órála beszéltek. Egyszerűen fogalmazva az első keresztények mindent egy lapra tettek föl, arra, hogy Jézus él. Ettől kezdve az Egyház élt, működött, és Jézus jelenléte kézzel fogható volt. Ez ma sincs másképp. Ahol erre a lapra mindent, vagy legalábbis sok mindent föltesznek, ott az egyház ma is él, ahol pedig nem, ahol egészen más emberi szempontok alapján döntenek, ott általában a hanyatlás jeleit látjuk.

Tehát a Szentírás szerint az élő hitnek van egyedül értelme? Mit jelent az értelmes hit és mit az értelmetlen?

A Szentírásban nagyon szeretem azt, hogy benne nagyon sok mindenről egészen különböző vélemények is hangot kapnak. Már az Újszövetségben is több megközelítése van annak, hogy mit is jelent hinni. A lényege, ami minden alkalommal közös, az a bizalom. A hívó ember életének a középpontja nem a hívó emberben, hanem Istenben található. Tehát hit az, amikor valaki valóban rábízta magát Istenre. Ennek a bizalomnak különböző szempontjait hangsúlyozzák a különböző szentírási könyvek. Szent Pál apostol ezt radikálisan fogalmazza meg; tulajdonképpen minden Istentől múlik, és aki ezt a mindent nem bízta rá Istenre - Pál apostol szóhasználatában -, nem hívő. Szent Máté evangélistánál vagy Szent Jakab leveleiben ezzel szemben azt látjuk, hogy ők a hitnek a cselekvő oldalára teszik a hangsúlyt: aki nem éli azt, amit hisz, ott érdemes odatenni a kérdőjelet a hite mellé is. A kérdésre válaszolva: értelmes és értelmetlen hitet a Szentírás ugyan nem különböztet meg, nekünk mégis érdemes ezzel a megkülönböztetéssel élnünk. Abból a szempontból mindenképpen, hogy mielőtt rábizzuk valakire az életünket, érdemes megnézni, hogy ő kicsoda. Mint amikor az ember fejest ugrik a vízbe, érdemes megnézni, hogy az elég mély-e. Az Újszövetség szinte összes irata azért íródott, hogy megmutassa nekünk azt, hogy Istennek a vize - hogy úgy mondjam -, elég mély, más képpel élve, Ő elég szilárd ahhoz, hogy elbírnjon bennünket. Így ha rá bizzuk az életünket, akkor nem valami vékony jégen járunk, ami könnyen beszakadhat alattunk, hanem valóban szilárd talaj van a lábunk alatt.

Advent időszakában lelkigyakorlatot tartott az egyéni és közösségi imádságról. Ez a nagybőjt idején is különösen fontos. Összefoglalná elmélkedésének lényegét?

Az imádságot nem az emberi tevékenység oldaláról közelítettem meg. Innen nézve az imádság: technika, módszer, amit mi emberek kifejlesztünk, majd elvégezzük. Úgy próbáltam bemutatni az imádságot, mint egy találkozást, kapcsolatot,

barátságot Istennel.

Ennek egyrészt mindig Isten az elsődleges kezdeményezője, másrészt pedig mi is keressük Őt. A lényege végül is az, hogy Isten mindig jelen van az életünkben, mindig megelőz bennünket keresésével, és szeretné, ha észrevennénk jelenlétét. Ma-napság nagyon leköt bennünket az, amit meg kell tennünk, amit el kell végeznünk, ami még hátra van, és emiatt sokszor a lényeges marad ki, mert az még ráér. Hiszen ha ma nem imádkozom, nem dől össze a napom, ha viszont ma a mai teendőket nem teszem meg, akkor borul az egész hét, hónap, év. Viszont azért, hogy így az imádság kikopik az életünkből, tulajdonképpen az egész életünk minőségét teszi tönkre, mert nem vesszük észre, hogy Isten közben jelen van.

A mai individuális világban úgy tűnik, az emberek életében már nem a közösség a legfontosabb, sokkal inkább az ember személyes hitén van a hangsúly. Hogyan látja, milyen szerepet szánnak az Egyháznak a hívek?

Mindenek előtt bevallanom, hogy sokszor nem tudom, mit gondolnak a hívek az Egyházról. A másik oldalról nézve, az egyház nem a pápának, püspököknek, papoknak és egyéb tisztségviselőknek a belső köre, hanem a megkeresztelték közössége. Így az a kérdés, hogy a hívek milyen szerepet szánnak az egyháznak, megfogalmazható úgy is, hogy ők milyen szerepet vállalnak az egyházban. Természetesen fontos, hogy az Istennel való kapcsolatunkat egyéni életünkben is megtaláljuk és éljük. Mégis azt látom, hogy nagyon mély szomjúság van az igazi közösségre. Az interneten lévő közösségi portálok hihetetlen sikere is azt mutatja, hogy az emberek vágnak valamilyen közösségre. Akkor is, ha ezt a közösséget nem úgy élik meg, mint száz évvel ezelőtt, amikor hosszú téli estéken beültek a fonóba, és ott mesélték egymásnak a történeteket. Most mindez mobiltelefonon, internetes közösségi oldalakon történik. Nekünk fontos feladatunk és kihívásunk, hogy valóban emberarcú közösségeket teremtsünk, ahol az emberek megtalálhatják igazi önmagukat, ahol nem a megfelelés a fő szempont, ahol nem különböző szerepeket kell eljátszani, hanem az ember megtapasztalhatja az elfogadottságot, és megélheti, hogy őt kinek is teremtette az Isten. Így önmagára talál, miközben közösségre és Istenre talál.

Erre megfelelőnek tartja, hogy a twittren a plébános helyett egyből a Szentatyát lehet kérdezni?

Itt is ugyanezt a keresést látom. Nagyon sok múlik persze a plébánoson is. Attól függ, ki mennyire elérhető. Ismerek olyan plébánosokat, akiket nehéz tüzérséggel sem mindig sikerül bevenni, így a Szentatyára sokkal elérhetőbb, ha közvetlenül fel lehet tenni neki a kérdéseket. Nagyon érdekes, hogy a pápa évek óta arra biztatja a hívőket, különösen a papokat, hogy jelenjenek meg a közösségi

az interjú folytatása...

portálok hiteles és keresztény profilal. Ez egy olyan eszköz, amely tökéletesen alkalmas Jézus örömhírének továbbadására. Biztos vagyok abban, hogy a Szentatya nem azért teszi ezt, mert éppen unatkozik vagy mert ez a legfőbb hobbija, hanem azért, mert bármennyire új és talán tőle távol áll, ez az a fórum, ahol rengeteg olyan embert meg tud szólítani, akik nincsenek ott hétről-hétre a Szent Péter téren, és talán más egyházi tereken sem. Így viszont meg tud nyitni egy olyan kaput, ahol az emberek közeledni tudnak az egyházhoz. Szerintem ez egy zseniális dolog. Bevallom, a Szentatya biztatása sokat jelentett abban, hogy végül megjelenjek ezeken az oldalakon. Fontos látnunk, hogy a mai ember hol keres, s nekünk ott kell lennünk, nem egészen máshol, mert akkor elmegyünk egymás mellett.

Hogyan látja az Egyház jelenét és jövőjét?

Ha engedjük, hogy a statisztikák becsapjanak minket, akkor azt látjuk, hogy az egyház folyamatosan teret veszít, egyre kevesebben vagyunk, és egyre kevesebb az az ember, akit érdekel, amit mi mondunk. Azonban, ha ennek a mélyére nézünk, akkor nem arról van szó elsősorban, hogy mi most valamit rosszul csinálunk, hanem arról, hogy egyfajta egyházi élet már régen nem felel meg az emberek igényeinek. A legtöbb mai ember nem elégszik meg azzal, hogy vasárnap elmegy a szentmisére, ott töltökezik és abból egy hétig él. Valami többre, valami megtapasztalhatóbbra, megfoghatóbbra is szüksége van. A II. Vatikáni Zsinat szépen fogalmaz: a szentmise forrás és csúcs. De a kettő között, ahol az emberek élnek, ott nem látszik sem a forrás, és a csúcs is túlságosan magasan van. Az emberek keresik azt, hogy hogyan tudnak személyes kapcsolatba kerülni Istennel. Természetesen a szentmisénél ennél jobb lehetőség nincs, de ahhoz, hogy oda belsőleg is el lehessen találni, hogy ebből a forrásból tényleg meríteni lehessen, ahhoz szükség van a sokkal személyesebben megélt hitre, a közösségekre, arra, hogy az emberek alapvetően tudjanak egymásról, és arra, hogy a keresztény emberek számíthassanak egymásra. Azt hiszem, az egyháznak pontosan ez a jövője. Előreláthatólag egy darabig még folytatódik a létszámbeli fogyás, ezzel együtt azonban egyre elkötelezettebbek leszünk. Érdekes, hogy az első keresztények hihetetlenül kevesen voltak – pünkösöd napján mintegy százhuszan –, de ez a százhusz ember egy olyan mozgalmat épített ki, amelyet a karhatalom háromszáz év alatt sem tudott kiirtani. Ez csak úgy lehetséges, hogy a szó legszorosabb értelmében isteni segítséggel rendelkeztek és a Szentlélek vezette őket. Azt hiszem, hogy mi leszoktunk arról, hogy a Szentlélekre bizzuk magunkat. Csak amikor nagyon nagy a baj, akkor szoktunk felkiáltani, hogy „jaj, Istenem segíts meg”. Amikor azonban felismerjük Isten jelenlétét hétköznapi életünkben, akkor forradalmian megváltoztatja személyes, közösségi és egyházi életünket. Ha így kezdjük élni a hitünket, akkor egész életünk tanúságtétellé válik, s ennek köszönhetően létszámban is gyarapodni fogunk.

Készítette: Jánoska Tibor

Hétköznapi tippek keresztény használatra 8.

Néhány gondolat a pénzkeresésről

A múltkor kerestem. Igaz nem pénzt, hanem egy aranygyűrűt fémkeresővel, amit anno a kertben elhagytak... pontosabban: Asszisztáltam egy kereséshez. Lehetett volna pénz keresés is, de ez arany keresés volt.

Ön szerint megtaláltuk? Nem!

Kerestük? Igen.

Ha pénzkeresésről van szó, akkor nem ilyen keresésre gondolunk, hanem arra, hogy fizetést kapunk.

Szép a magyar nyelv, de bizonyos dolgok pontos értelmezésére nem igazán alkalmas.

MIÉRT?

Mert ha manapság pénz keresésről beszélünk, az nem azt jelenti, amit a nyelvünk kimond.

Ha valamit elhagyunk, megkeressük (pl: keres-sük a kulcsot)

Ha az ember dolgozni megy, pénzt keresni indul, nem találni.

Valóban keres, de nem sokat talál.

Mennyit keres? Sokat.

Mennyit talál? Keveset....

Na jó, mielőtt teljesen ostobának tünnék, értem, hogy ki lehet forgatni a szavakat, de nézzük, hogy máshol, más nyelvben ezt hogy is mondják?

Az angolban: Make money (pénzt csinálni)

A németben: Geld verdienen (a pénzt megszo-

lálni)

Az angol rámenősebb a magyar észjárás szerint, de hát az eredményei ezzel kerülnek szinkronba.

A német szép. Valamit megszo-lalni. Adnak valamit a szolgáltatunkért, ez valóban jó, mert kölcsönös.

Az angol Make money pedig pontosan arra készlet, hogy csináld!

A magyar meg keres.

De mennyit?

Ön találkozott már olyan emberrel, aki azt mondta, hogy eleget keres?

Én nem. De olyannal találkoztam, aki vihette volna többre, de nem vitte. Hogy miért?

Mert a berögzött szavai megbénították az elméjét, meggátolták a fejlődésében.

Sokan vannak így. Keresnek, de nem eleget. Többre tartják magukat, de valahogy ezt rajtuk kívül senki sem hiszi el.

Szakítani kellene ezekkel a szavakkal, akarni és szolgálni és csinálni kellene. Hasonlóan, mint Jézus.

Volt olyan, hogy Jézus valami olyat tett, amit nem akart?

Volt úgy, hogy valamit csinálnia kellett volna és nem tette meg?

Volt úgy, hogy akár egy percig is, nem szolgált volna?

Nem. Jó lenne rá hasonlítani ...ebben is...

Most a böjt kezdetén javasolom, hogy gondolatbeli, szóbeli böjtöt is tartsunk. Iktassunk ki olyan szavakat, amelyek kárt okoznak nekünk. Figyeljünk arra, hogy hogyan, milyen szavakkal bénítjuk meg magunkat, mivel tömjük elménket és lelkünket és hogyan veszik át az irányítást berögzött gondolataink racionalis elménk és lelkünk felett. És AZONNAL töröljük ki a szóhasználatunkból!

Ha a szolgálat az akarat és a cselekvés uralja elménket és lelkünket, akkor megtaláljuk mind anyagi, mind lelki szükségleteinket. Ha a bizonytalanság, a cselekvés és az akarat hiánya jellemző ránk, akkor rajta: Lehet keresni!

Jobb esetben: Eleget, pontosan annyit, amennyit kell....

Nágel Balázs

STELLA

Könyv, ajándék és kegytárgy

Tatán, a Fazekas utca 4. szám alatt várja kedves vásárlóit

Kínálatunk: elmélkedő olvasmányok, imakönyvek, bibliák, imafüzetek, regények kedvelt szerzőktől.

Rózsafüzérek, fa és fém feszületek, szobrok, érmek, kulcs-tartók, szentképek nagy választékban!

Nyitvatartás: kedden és csütörtökön 15 -17 óra ezen kívül érdeklődni lehet a

34-384802, 20-9270134-es telefonokon

Az ima a lélek és az élet lélegzete

XVI. Benedek pápa az első keresztény közösség életéről és az ima szerepéről mondott tanítást.

Szent Lukács az Apostolok Cselekedeteiben beszámol arról, hogy „a tanítványok szaporodtával zúgolódás támadt a görögök között a zsidók ellen, mert özvegyeiket elhanyagolták a mindennapi alamizsna-osztogatásánál” (ApCsel 6,1). A probléma tehát a rászoruló és szükségét szenvedők iránt gyakorolt szeretetcselekedeteket illetően alakult ki. A megoldás érdekében a tizenkettő összehívta a tanítványok bővebb körét, hogy választ találjanak e két alapvetően fontos kérdésre, az evangélium hirdetésére, továbbá a szeretetcselekedetekre és az igazságosságra irányuló tevékenységre – mondta katekézise elején a Szentatyá. „Nem volna rendjén, mondták, hogy az asztalnál szolgáljunk, s közben elhanyagoljuk az Isten ígétjét. Azért testvérek, válasszatok ki magatok közül hét jó hírből álló, bölcs és Szentlélekkel eltelt férfit, akiket megbízhatunk ezzel a föladattal. Mi pedig majd az imádságnak és az ige szolgálatának szenteljük magunkat” (ApCsel 6,2–4). Ezzel kapcsolatban két dolog merül fel – magyarázta a Szentatyá. Az egyik kérdés a szeretet gyakorlására irányul, arra, hogy az Egyháznak nemcsak hirdetnie kell Isten ígétjét, hanem valóra is kell váltania azt. A másik

spirituális kérdés: a tanítványoknak Isten világossága által a hit lelkületében kell cselekedniük. A szeretet és az igazságosság gyakorlása nemcsak társadalmi, hanem spirituális tevékenység is, amelyet a Szentlélek segítségével kell megvalósítanunk – hangsúlyozta Benedek pápa. A tanítványok hét embert választanak erre a feladatra, míg az apostolok a Szentlélek erejéért fohászkodnak. Ez azt a történetet idézi fel, amely Márta és Mária házában történt Jézus nyilvános működése idején. Márta sürgött-forgott, míg Mária leült az Úr lábához és hallgatta szavait (vö. Lk 10,38–42). Jézus erre így válaszolt: „Márta, Márta! Sok mindennel törődöl, sokminden nyugtalanít. Pedig csak egy szükséges. Mária a jobbik részt választotta. Nem is veszt el soha” (Lk 10,42). Így az Apostolok is: „Mi pedig majd az imádságnak és az ige szolgálatának szenteljük magunkat” (ApCsel 6,4). Ez a megállapítás nem azt jelenti, hogy embertársaink megsegítése kevésbé fontos, hanem azt hangsúlyozza, hogy a jócselekedetet az ima lelkületének kell áthatnia. Tevékenységünkben az Istenre irányuló figyelemnek, fohásznak kell megjelennie. Ne vesszünk el mindennapos teendőink sokaságában, hanem hagyjuk, hogy Isten ígétjének világossága járja át mindezeket. Így tanulhatjuk meg, hogy mit is jelent a szeretet

gyakorlása, embertársunk szolgálata – magyarázta a Szentatyá.

A szentek életükkel az ima és a cselekedet közötti mély egységről tanúskodnak, vagyis az Isten és az embertársak iránti végtelen szeretetről – mondta XVI. Benedek. Katekézisében kiemelte Clairvaux-i Szent Bernát példáját, aki A megfontolásról (De consideratio) című művében az ima jelentőségére hívja fel a figyelmet a túlzott munkával szemben. Szent Bernát szerint a frenetikus élet gyakran a lélek gyötrelmét okozza, és megkeményíti a szívet.

Az Apostolok Cselekedeteiben olvasható történet fontos üzenetet hordoz a mai ember számára – emelte ki a pápa. Emlékeztet a felelősségteljes és odaadó munka jelentőségére, ugyanakkor arra is, hogy szükségünk van Istenre és iránymutatósára. A mindennapi ima nélkül cselekedeteink kiüresednek és elégedetlenné tesznek bennünket. Életünk és az Egyház minden lépését, minden cselekedetét Isten előtt és az Ő tanításának fényében kell megtennünk – tanította a Szentatyá. Az ima az élet és a lélek lélegzete – fogalmazott Benedek pápa, majd a következő szavakkal buzdította a zárandókokat: „amikor egyedül vagytok otthonotokban, egy templomban, akkor is az Istenrel való szeretetközösség által a hitben együtt vagytok embertársaitokkal.”

Forrás: Magyar Kurír

„ENGEDJÉTEK HOZZÁM JÖNNI A KISGYEREKEKET”

Mária és József végül megtalálták Jézust, aki a papokkal beszélgetett.

Megtalálod-e a rajzon elrejtett nyolc halat?

Olvasd el a történet harmadik részét Lukács evangéliuma 2,45-48 verseiben! Mit mond Mária Jézusnak?

Jézus elment Keresztelő Jánoshoz és megkérte, hogy keresztelje meg őt a Jordán vizében.

Keresd meg, milyen hibákat követett el a rajzoló!

Olvasd el Máté evangéliuma 3,13-15 verseit!

Könyvajánló

Timothy Radcliffe: *Miért vagyok keresztény?* könyvének alap gondolata, hogy hitünk állításainak csak akkor van értelme, ha mint egy határozott célra irányuló nyílvezetőként kirepítjük őket Isten felé, „aki minden elképzelést felülmúl. Zavarba ejtő keresztény életünk adja meg állításaink értelmét, és repíti a misztérium felé.” Azt ugyanis bárki könnyen kijelentheti, hogy Isten a szeretet, de az állításnak csak akkor lesz keresztény értelme, ha olyan közösségben hangzik el, amelynek tagjai – bár korántsem tökéletesek –, mégiscsak szeretetközösséget alkotnak. Radcliffe atya figyelmeztet: „Ha azt mondjuk, hogy Jézus feltámadt a halálból, de életünkben nincs jele a feltámadásnak..., akkor szavaink értelmetlenek lesznek.” Ha viszont megtaláljuk annak módját, hogy megéljük és megosszuk másokkal keresztény reményünket, akkor olyasmit tudunk felajánlani, amire a világ szomjazik.

„A Végtelen-sorozat utolsó kötetéhez érve itt az ideje, hogy kicsit visszamenjünk a kezdetekhez, no nem Ádámig, Éváig, hanem a könyv ötletének megszületéséig. Manapság szokás werkfilmeket készíteni extraként, így egy „Hogyan készült?” írásban szeretném beavatni az Olvasókat a kulisszatitkokba. Könyvsorozatunkkal hitünk legfontosabb igazságain szeretnénk volna végigvezetni az Olvasót, nem megkerülve a közvéleményt megosztó témákat sem. Ha kérdés van, szükséges, hogy válasz is legyen, érthető és életre váltható, a valós istenarcot a maga szépségében, jószágában megmutató, hogy azt megtekintve eldönthesse bárki, tudja-e őt szeretni és a szeretetét viszonzni. „Párbeszéd a Végtelennel” című könyvben Csaba testvér a már megszokott módon Karikó Éva kérdéseire válaszolva fejti ki gondolatait egy meghatározott témakörrel kapcsolatban, jelen esetben az Istennel való mély és bensőséges kapcsolatáról.

Nagyböjti programok

Agostyán:	Február 13. Hamvazószerda, 17 ⁰⁰ ; Keresztút a pénteki szentmisék előtt;
Tata:	Február 13. Hamvazószerda, 7 ³⁰ ; 18 ⁰⁰ ; Nagyböjti litánia szerdánként a 18 ⁰⁰ órai szentmise után; Keresztút minden pénteken 17 ³⁰ -tól; Március 20-22. Nagyböjti lelkigyakorlat Dr. Balogh Károly atya vezetésével 18 ⁰⁰ ;
Vértestolna:	Február 13. Hamvazószerda, 16 ⁰⁰ ; Keresztút a csütörtöki szentmisék előtt;

Miserend

Agostyán

Vasárnap: 8:00; Péntek: 17:00

Tata-Kapucinus

Vasárnap: 7:30, 9:00, 10:15, 18:00,
(vesperás 17:30)

Hétfő, kedd: 7:30

Szerda: 7:30, 18:00, (vesperás 17:30)

Csütörtök, péntek: 7:30

Szombat: 7:30, 18:00

Minden hónap 13-án fatimai engesztelés:

17:30 közös imaóra; 18:00 ünnepi szentmise

Vértestolna

Vasárnap: 11:30; Csütörtök: 17:00

Nagyheti szertartásrend

Agostyán:	Nagycsütörtök	16 ³⁰
	Nagypéntek	16 ³⁰
	Nagyszombat	16 ³⁰
	Húsvétvasárnap	9 ⁰⁰
	Húsvéthétfő	9 ⁰⁰
Tata:	Nagycsütörtök	18 ⁰⁰
	Nagypéntek	18 ⁰⁰
	Nagyszombat	18 ⁰⁰
	Húsvétvasárnap	7 ³⁰ , 9 ⁰⁰ , 10 ¹⁵ , 18 ⁰⁰
	Húsvéthétfő	7 ³⁰ , 9 ⁰⁰ , 10 ¹⁵ , 18 ⁰⁰
Vértestolna:	Nagycsütörtök	16 ³⁰
	Nagypéntek	16 ³⁰
	Nagyszombat	16 ³⁰
	Húsvétvasárnap	11 ³⁰
	Húsvéthétfő	11 ³⁰

LAUDEM
a keresztény kultúra boltja

Ha érdekli a **kereszténység**,
vagy ha fontos Önnek,
hogy egy ajándék ne csak kívülről legyen szép,
akkor a mi boltunk pont **Önnek való!**

KÍNÁLATUNK:

- Katolikus, Református és Evangélikus énekeskönyvek, Bibliák,
- Könyvek, gyermekkönyvek, színezők,
- Kegytárgyak, rózsafüzérek, tömjén, gyertyák,
- Ajándékok esküvőre, keresztelőre, ballagásra, diplomaosztóra és egyházi ünnepekre,
- Hűtőmágnesek, kulcstartók, képek, matricák, naptárak,
- Szerzetesrendek teái, borai, likőrei, gyógynövényei,
- Szőlősi Pincészet borai.
- **ÚJ! TATAI AJÁNDÉKTÁRGYAK!**

Nyitva tartás · Kedd - Péntek 9.00 - 17.00 | Szombat - Vasárnap 8.00 - 12.00 | (Hétfő szünnap)
www.laudem.hu · laudem@laudem.hu | Tata, Bartók B. u. 1. (Kapucinus templom mellett) | 06 20 · 390 85 88

„ahol minden tárgy egy lépéssel
közelebb visz az Istenhez”

MEGÚJULT KÖNYVKÍNÁLATUNK!
Kereszténység, hit, teológia, spiritualitás,
házasság, család, életmód, gyermeknevelés.

Energiagazdálkodó rendszerek kivitelezése
Számítógépek, szoftverek forgalmazása
Hardver, szoftver szaktanácsadás

2890 Tata, Május 1. u. 5.
Tel.: 06-34-586-540, 06-34-586-570
Fax: 06-34-480-231

www.tatacomp.hu

LIBITINA

jó kezekben minden könnyebb

2890 Tata, Stranszky J. u. 15.

Tel.: 34 / 487 - 847

Fax: 34 / 489 - 110

e-mail: info@libitina.hu

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2013. március 16. • Kérjük kézirateikat a tataikapucinus@gmail.com e-mailcímre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! • Kéziratokat nem őrzi meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2012. 02. 17. - XXIII. évf. 1. sz. • Megjelenik évente hatszor.

Felelős kiadó: Szalai Gábor plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Fax: 34/ 380 019

Honlapcím: www.tatakapucinus.hu • Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Dr. Csernai Balázs atya adventi lelkigyakorlatot tartott

Betlehemes játék a Kapucinus templomban és Vértestolmán

Imahét a Krisztus-hívók egységéért

Az újbó megáldása

Agostyán télen